

Lana Vasiljević: DOKUMENT,
Galerija Studentskog kulturnog centra

ART advertajzing

Jedna od najprisutnijih osobina koje obeležavaju umetnost kraja veka (koja se jasno identifikuje u radovima nekolicine autora) jeste da ona beleži stalne, sve učestalije i sve oštrije zaokrete te gotovo neobuzdana preskakanja ne samo između njenih dominantni tokova već i u samim individualnim stvaralačkim procesima kreativno najangažovanijih autora. Iako je tek nekoliko godina Lana Vasiljević (Beograd, 1973) prisutna na javnoj umetničkoj sceni, ona je upravo taj simptom otkrila - tek što je na vrlo ubedljiv način istupila na grupnim i samostalnim izložbama sa izrazitim senzibilizetom za oblik i upotrebljene materije

obimu kreće se linijama i postupcima samoutvrđivanja kreativnog identiteta autora. Ovaj proces kreće se u nekoliko istovremenih i različitih pravaca. Jedan od danas najčešćih je markiranje onog mesta umetnika u socijalnom i opštekulturnom miljeu u kome on stvara. A to znači da ga pre svega zaokuplja ikonički sadržaj neposredne vizuelne sfere u kojoj izostrava vlastitu osetljivost koja se dakako neposredno odražava i na njegovom delu. Lana Vasiljević je pokazala jedan od mogućih kreativnih sredstava-modela za dostizanje ovakvih ciljeva.

Pet izloženih „svetlosnih kutija“ komponovano je

nosti na isti način na koji se ona emituje kroz uobičajene radove - ili kroz reklamne forme i fraze.

Izgleda kao da je najnovijim generacijama umetnika danas izuzetno lako da nađu vlastiti izraz i stav u umetnosti. Ono što se čini znatno većim problemom za njih očigledno jeste obezbeđivanje smisla i drugačijeg izgleda serioznog (tradicionalno govoreći - likovnog) stvaralaštva u uslovima opšte dominacije i agresije kulture i civilizacije reklama, propagandnih poruka koje uspešno, izgleda čak definitivno i fatalno, zauzimaju mesto samoj umetnosti. Na delu je pono-

u objektima, ona je sada pokazala da je dosadašnjim radom tek dodirнула suštinu mogućeg oblikovnog procesa: njena aktualna postavka u Galeriji SKC-a otvorila je novu stranu formalnog i semantičkog definisanja identiteta recentne umetničke produkcije na izmaku devedesetih godina.

Snažno potencirano pitanje izgleda i značenja novog umetničkog dela u velikom

na identičan način. Sve one sadrže nekoliko zajedničkih elemenata: sliku autorke, reklamni tekst o njoj (i njenom radu) izražen u advertajzing maniru uz neophodne i uobičajene identifikacione kodove. Time sa na krajnje ogođen, ali i efektan te izrazito standardizovan način u civilizaciji potrošačke kulture, zapravo supstituiše oblikovni čin kreiranjem autoporuke namenjen konzumentu umet-

vo jedna svojevrsna stvaralačka pobuna na implicitno subverzivan način prema takvom opštecivilizacijskom stanju koja je u novim radovima Lane Vasiljević dobila oblik sa vrlo zanimljivim zaključcima. Današnja umetnost očigledno ima potrebe, ali i razloge, da deluje svim mogućim sredstvima i načinima koji joj stoje na raspolaganju. Izložba Lane Vasiljević je to nedvosmisleno registrovala.

Jovan Despotović